V. évfolyam. Kis-Czell, 1903. október 4. 40. szám.

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA Hírlap-Könyvtár Növedéknapló 1904 évi 2/III. sz.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

A kisiparos.

Irta: *Papp Ferencz.*

Tornyosulnak a viharfelhők a politikai égbolton. A törvényhozás hónapok óta elvonva feladatától, egyik miniszterium megy, a másik jön, de csak azért, hogy helyet adjon az ujnak.

Hónapok óta nem csinálunk semmit. Ebben az irtózatos semmittevesben pang minden.

Érezzük mindnyájan a veszedelmet, de talán senki sem sinylődik annak nyomasztó hatása alatt keservesebben, mint a kisiparos.

Nem is ettől a pangástól keletkezik a baja. Régibb keletü az már.

A magyar kisiparos tönkretételén munkál Ausztria, mikor azt a kivánságát akarja érvényre juttatni, hogy Magyarországon az osztrák iparos és ipari termék a magyar iparosok és ipari termékekkel egyenlő jogot élvezzen. Kifelé tehát elég rosszul áll a dolog.

Ide benn a hazánkban? Csak itt állunk ám igazán csehül. A tőke uralma ugyszólván állami fenhatósággal, pártfogással teszi tönkre a kisiparost.

Ugyan ki hallotta, hogy valaha kisiparos hozzájutott volna egyetlen állami csizma, egyetlen katonai nadrág szállításához. Ki állana szóba Magyarországon érdes tenyerű, egyszerü ruházatu iparossal? Megpályázza ő is az állami szálltást, de ki veszi számba? Azt mondják, hogy anyagi helyzete nem nyujt biztositékot. Jönnek a simára borotvált kifogástalan öltözetü pénzes vállalkozok, akiknek a nyomukban nem támad bagaria illat, az enyv szaga sem érzik meg rajtuk, a tenyerük sem érdes, csak ugy siklik rajta a bankó. Ezekben van garanczia. Nagy furfanggal irják ki nálunk a szállitási feltételeket. Oda teszik, hogy az olcsó ajánlat tevő feltételeit nem köteles elfogadni a hivatal, s a beérkezett feltételek között tetszés szerint választhat s elfogadhatja a drágábbat is. Szemérmetlen szemfényvesztés, a bolond is megérti, miért van ez igy. Ezek az állandó szállitó alakok százezreket nyernek vállalkozásaikon. S vajjon hullatnak-e legalább morzsákat a százezrekből a kisiparosnak, akinek kérges tenyere nem elég sikos, hogy garantia lehessen a személye?

Odadják-e legalább a felvállalt szállitást feldolgazás végett a kisiparosnak? Dehogy adják. Az ők kegyes pátronusuk az állam gondoskodik arról is, hogy jövödelmüket nehogy elfecséreljék holmi kis iparosoknál. Mire valók a rabok ha nem arra, hogy a vállalkozó urak felvállalt munkáját elvégezzék.

Váczon, Sopronban, Szegeden, Lipótváron, Szamosujvárott s a többi börtönben egyenkint van 500—600 rab. Az igazságügyi kormány minden évben nyilvános árverésen bérbe adja a rabok munkaerejét vállalkozóknak 40, 60, 80, fillér, és 1 kor. 60 fillérért. Aki többet igér, annak adja. Liczitálnak, mint az ócska vasra. Azután létrejön a vállalkozóval, aki szintén pénzes ur, a szerződés, mely szerint az állam bérbe ád X polgártársnak mondjunk 100 rabot, egyenkint 40, 60, 80 fillérért és 1 korona 60 fillérért, szabómunkára. Az állam saját területén állami pénzen épitett és a modern technika minden kivánalmainak megfelelő villannyal világitott és jól fütött műhelyt is ad a vállalkozónak, arról is gondoskodik, hogy a rab reggel 6—12-ig, délután 1 órától este 8 oráig dolgozzek s a vállalkozó óraszámra fizet. Már most, hogy volna képes versenyezni a kisiparos ezzel a vállalkozóval? Hol kap az iparos segédet 1 kor. 60 fillérért, pedig a vállalkozó csak azért a rabért fizet ennyit, aki a szabadsága alatt is kész iparos volt.

Hol az ingyen helyiség, hol a fütés, világitás, de ami a legfőbb, hol a munka? Olcsóbb munka erővel előállitott ipari terméket olcsóbban is lehet eladni. Sajnos nemcsak szállitásra szánt munkák készülnek igy, hanem a nagyraktárak is innen szerzik be szükségleteiket.

Ime igy teszik tönkre az ország fen-

TÁRCZA.

Legényhalál.

Meghalt a gyász, mi furcsa nota —
A gyász is sirba sülyedhet . . .
Legény halt meg a czigánysoron
És zene szól, ünnepelnek! . . .
Csodálatos! — egy lélek sem sir . . .
Mindeu szem örömtől ragyog . . .
Irigylem tőled, édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok!

Nem soká tartott haldoklásod —
Utczahosszat azt mesélik:
Egy szőke angyal, kék szemével
Megbabonázta lépteid;
Szoborként álltál meg előtte
És suttogád: „Tied vagyok!“
Irigylem tőled édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok!

Még én se öntök érted könnyet,
Pedig én csak szerettelek.
Sirodnak puha, lágy ölében
Nem lesznek szürke éjjelek.
Ajakadról álomtalan éjen
Nem röppennek el panaszok . . .
Irigylem tőled, édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok!

Egy temetőben — otthont csapni,
Hol bútorok domborulnak;
Hol tiszta szivü szerelmesek
Egymás nyakába borulnak:
Hol a beszéd, csók, illat napfény —
S a légben csengnek dallamok . . .
Irigylem tőled, édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok.

Az ősz szél levelet hullat —
Minden siralma hervatag.
Két ember boldog a világon,
A föld fölött, az ég alatt.
Gyönyörbe, ölelésbe fulnak
A ruhanó, büvös lapok . . .
Irigylem tőled, édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok.

Nekem már elmosódott fényem —
Tavasz sugara nem süt rám.
A lelkem álma meghalt régen
És minden — amit álmodám.
Szomoru bucsuja van annak,
Aki hiába álmodott.
Nem te haltál meg, jó barátom,
Te élsz!... Én vagyok — a halott!!...

Sugár József.

Jolántha mosolyog.

Irta: *Kiss Menyhért.*

Ugy esett, hogy mikor a 9-ik honvéd huszárezredet a városból áthelyezték, másnap beesett szemmel Jolántha a mama elé állt:

— Mama megunta az életemet. Apácza akarok lenni.

Kérlelhetlen szigoruasággal mondta. Arczán, mely friss volt, mint a mimóza levele, mely megrezzen a legkisebb ujvallatra is, mély komorság sötétlett. Akkora lemondás, hogy ha a siró szemeket nem látnád, önkénytelen elkaczagnád magad. Igy azonban a mama is megdöbbent az első pillanatra, magához vonta Jolánthat és hosszan és forrón megcsókolta márványszinü homlokát.

— Gondolkozzunk felőle virágom. Csak azért nem kell előre buslakodni. Ráérsz a szent falak között.

De Jolántha fel nem vidult. Az nap este elhatározta, hogy naplót vezet és nyomban tele is irt kilencz oldalt. Hálószobája ajtajának kulcslyukát betömte a piros selyemzsebkendővel (már ugyse kell többé) hogy a lámpafény át ne surranjon a keskeny üregen. Majd mikor olyan álmos lett, hogy a penna ki hullt a kezéből, az utolsó mondatnál („Azt hittem méltó e világ arra, hogy egy ideális hölgy nemes keble magasztos lángjaival megajándékozza. — Csalódtam. A világ

Rózsa Sándor divatáru kereskedésébe már megérkeztek az őszi ujdonságok óriási választékban, remek mintákban. Olcsó árak!!

Eladó zongora.

Kitünő karban levő zongora, eltávozás következtében jutányos áron azonnal eladó: *Quittner Adolf* izr. főkántornál *Jánosházán.* 2—2

Szálloda-átvétel.

Van szerencsém ezennel szives tudomásul adni, hogy a kis czelli

„Hungária"-szallodat,

folyó hó elsejével átvettem és azt teljesen ujonnan felszerelve

kávéházi

helyiséggel egybekapcsolva, a forgalomnak átadtam.

Évek során át voltam a pápai „Grifl"-szálloda bérlője, melyben főtörekvésem mindenkor m. t. vendégeim kielégitésére irányult.

A „Hungária"-szállodában ugyanazon elvek alapján szándékozom m. t. vendégeimet kielégiteni, mint előbbi bérletemben a pápai „Grifl"-szállodában.

Főtörekvésem lesz mindenkor jó, elismert **magyar konyhával,** kitünő **sági és somlyói** borokkal szolgálhatni t. vendégeimnek.

!!! Szoba-árak mérsékeltek !!!

A n. é. közönség szives pártfogását kérve maradtam mély tisztelettel

Özv. Lakner Arnoldné,
5—5 »Hungária« szállodás KIS-CZELL.

ASBÓTH LAJOS

selyem-, szőr- és karton-festő

Sárvárott, Árpád-utcza

Ajánlja magát mindennemü selyem, szőr és karton festészeti munkákra, a legfinomabb es legmodernebb kivitelben; ugy szinten férfi- és női-ruhák tisztitására szétlejtés nélkül.

Minden Kis-Czell vidéki vásárban személyesen megjelenvén, a munkákat ott is átvehetem, esetleg póstai szállitás utján.

Tisztelettel

9—10 **Asbóth Lajos.**

Már 1 koronáért 50.000 korona nyerhető.

Orvos sorsjáték

BUDAPEST, IV., Váczi-utcza 17/a

Fonyeremény 50.000 kor. ért.

Egy sorsjegy ára 1 korona.

Miután a huzást már október elején megtartjuk és a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek, ennélfogva tisztelettel kérjük, hogy a sorsjegyek bevásárlásával ne tessék késni; hanem nagybecsü megrendelését sziveskedjék lehetőleg azonnal elintézni mert a huzás már

folyó évi október hó 10-én

lesz.

Orvos-sorsjáték központi irodája:

Budapest, IV., Váczi-utcza 17/a.

Sorsjegyek kaphatók minden dohánytőzstében

Ösztöndij-pályázat.

A Gyarmathy János ösztöndij-alapitvány kijelelő [illegible] a nevezett ösztöndij-alapitvány egy megüresedett helyének betöltésére pályázatot hirdet.

Pályázhatnak nemesdömölki róm. kath. fiugyermekek.

A pályázat feltételei:

1. Keresztlevél.
2. Az elemi iskola elvégzéséről bizonyitvány.
3. A községi elöljáróságtól vagyonállapotról bizonyitvány.
4. Bizonyitvány arról, hogy jelenleg hol és melyik iskolában jár.

Ezen iratokkal kellően felszerelt kérvények a kis-czelli rom. kath. plébániahivatalhoz 2 hét alatt vagyis 1903. okt. 7-ig nyujtandók be.

Kis-Czell, 1903. szept. 23.

Grátzer Pius lelkész
1—1 a bizottság elnöke.

HIRDETMÉNY.

Alulirott, mint a nemes- és pór-magasi-i kisdedvoda gondnoka közhirré teszem, hogy a felügyelő-bizottság 3000 koronát árvatárj biztositék nyujtása mellett

6%-os kamatra

kölcsön ad. Jelentkezni lehet nálam, vagy tekintetes Berzsenyi Dezső ügyvéd urnál Kis-Czellben.

Nemes-Magasi, 1903. szept. 21.

Belső József
1—1 kisdedovoda gondnoka.

SEIFERT JÓZSEF POZSONY

Halászkapu-utcza 4. szám.

cs. és kir. udv. fegyverszállitó. Interurbahn telefon 252.

Ajánlja dus raktárát

Henri Pieper eredeti **Diana fegyverekből** ugyszinte czélszerü **Hemmerle-féle fegyverekből.**

J. P. Sauer u. Sohn czég **Krupp Frigyes-féle** különleges acélcsövü fegyverekből.

eredeti gyari árakon.

Ezen fegyverek a jelenkor **legmegbizhatóbb** és **legjobban lövő vadászfegyverei s kimeritő leirással,** valamint számos előkelő **vadászkedvelők** és hivatásos **vadaszreferenczlával,** ugyszintén **árjegyzékkel** készséggel szolgálok.

Cs. és kir. állami áruda által osztrák-magyar füstnélküli I. számu vadászati és tárcsa-lőporral töltött töltények, továbbá szállitok minden fajta **kész vadásztöltényeket** mindenkor pontosan és frissen töltve minden kaliberühöz a legolcsóbb áron.

Vadászati, utazási és sportkülönlegesség! Saját lövölde!

A pozsonyi II-ik mezőgazdasági országos **kiállitás** alkalmával **vadászfegyvereim** es vadászeszközök az egyedüli aranyérmet nyertek.

Minden vevő jogositva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant emlitett intézetben (Wien IX.) dijmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK Barcolában Triest mellett ajánlja beltöldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely franczia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész-egyesület kisérleti állomása ellenörzése alatt áll. — 1/1 palaczk 5 korona, 1/2 palaczk 2 60 korona.

KAPHATÓ: *Jánoshásán*: Singer Sándor nál, nagybani eladás a vidék részére Sattler Józsefnél *N.-Kanizsán* Kis-Czell és vidéke részére egyedüli elárusitó Nagy Gyula füszerkereskedő *Kis-Czellben.*

Minden vevő jogositva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant emlitett intézetben (Wien IX.) dijmentesen megvizsgáltatni.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1903.

V. évfolyam. Kis-Czell, 1903. October 4. 40. szám.

Magyar Kereskedelmi Múzeum Könyvtár Hírlap-Könyvtár Novedaniapló 1904 2/III

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár: Egész évre . . 8 kor. Fél évre 4 „ | Negyedévre . . 2 kor. — fil. Egyes szám ára — „ 20 „

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Szerkesztőség: értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

A kisiparos.

Irta: *Papp Ferencz.*

Tornyosulnak a viharfelhők a politikai égbolton. A törvényhozás hónapok óta elvonva feladatától, egyik miniszterium megy, a másik jön, de csak azért, hogy helyet adjon az ujnak.

Hónapok óta nem csinálunk semmit. Ebben az irtózatos semmittevésben pang minden.

Érezzük mindnyájan a veszedelmet, de talán senki sem sinylődik annak nyomasztó hatása alatt keservesebben, mint a kisiparos.

Nem is ettől a pangástól keletkezik a baja. Régibb keletü az már.

A magyar kisiparos tönkretételén munkál Ausztria, mikor azt a kivánságát akarja érvényre juttatni, hogy Magyarországon az osztrák iparos és ipari termék a magyar iparosok és ipari termékekkel egyenlő jogot élvezzen. Kifelé tehát elég rosszul áll a dolog.

Ide benn a hazánkban? Csak itt állunk ám igazán csehül. A tőke uralma ugyszólván állami fenhatósággal, pártfogással teszi tönkre a kisiparost.

Ugyan ki hallotta, hogy valaha kisiparos hozzájutott volna egyetlen állami csizma, egyetlen katonai nadrág szállításához. Ki állana szóba Magyarországon érdes tenyerű, egyszerü ruházatu iparossal? Megpályázza ő is az állami szállitást, de ki veszi számba? Azt mondják, hogy anyagi helyzete nem nyujt biztositékot. Jönnek a simára borotvált kifogástalan öltözetü pénzes vállalkozók, akiknek a nyomukban nem támad bagaria illat, az enyv szaga sem érzik meg rajtuk, a tenyerük sem érdes, csak ugy siklik rajta a bankó. Ezekben van garanczia. Nagy-furfanggal irják ki nálunk a szállitási feltételeket. Oda teszik, hogy az olcsó ajánlat tevő feltételeit nem köteles elfogadni a hivatal, s a beérkezett feltételek között tetszés szerint választhat s elfogadhatja a drágábbat is. Szemérmetlen szemfényvesztés, a bolond is megérti, miért van ez igy. Ezek az állandó szállitó alakok százezreket nyernek vállalkozásaikon. S vajjon hullatnak-e legalább morsákat a százezrekből a kisiparosnak, akinek kérges tenyere nem elég sikos, hogy garantia lehessen a személye?

Odadják e legalább a felvállalt szállitást feldolgazás végett a kisiparosnak? Dehogy adják. Az ők kegyes pátronusuk az állam gondoskodik arról is, hogy jövödelmüket nehogy elfecséreljék holmi kis iparosoknál. Mire valók a rabok ha nem arra, hogy a vállalkozó urak felvállalt munkáját elvégezzék.

Váczon, Sopronban, Szegeden, Lipótváron, Szamosujvárott s a többi börtönben egyenkint van 500—600 rab. Az ügyi kormány minden évben nyilvános árverésen bérbe adja a rabok munkaerejét vállalkozóknak 40, 60, 80, fillér, és 1 kor. 60 fillérért. Aki többet igér, annak adja. Liczitálnak, mint az ócska vasra. Azután létrejön a vállalkozóval, aki szintén pénzes ur, a szerződés, mely szerint az állam berbe ád X polgártársnak mondjunk 100 rabot, egyenkint 40, 60, 80 fillérért és 1 korona 60 fillérért, szabómunkára. Az állam saját területén állami pénzen épitett és a modern technika minden kivánalmainak megfelelő villannyal világitott és jól fütött műhelyt is ad a vállalkozónak, arról is gondoskodik, hogy a rab reggel 6—12-ig, délután 1 órától este 8 oráig dolgozzek s a vállalkozó óraszámra fizet. Már most, nogy volna képes versenyezni a kisiparos ezzel a vállalkozóval? Hol kap az iparos segédet 1 kor. 60 fillérért, pedig a vállalkozó csak azért a rabért fizet ennyit, aki a szabadsága alatt is kész iparos volt.

Hol az ingyen helyiség, hol a fütés, világitás, de ami a legfőbb, hol a munka? Olcsóbb munka erővel előállitott ipari terméket olcsóbban is lehet eladni. Sajnos nemcsak szállitásra szánt munkák készülnek igy, hanem a nagyraktárak is innen szerzik be szükségleteiket.

Ime igy teszik tönkre az ország fen-

TÁRCZA.

Legényhalál.

Meghalt a gyász, mi furcsa nota —
A gyász is sirba sülyedhet . . .
Legény halt meg a czigányszóron
Es zene szól, ünnepelnek! . . .
Csodálatos! — egy lélek sem sir
Minden szem örömtől ragyog . . .
Irigylem tőled, edes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok!

Nem soká tartott haldoklásod —
Utczahosszat azt mesélik:
Egy szőke angyal, kék szemével
Megbabonázta lépteid;
Szoborként álltál meg előtte
És suttogád: „Tied vagyok!“
Irigylem tőled édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok!

Még én se öntök érted könnyet,
Pedig én csak szerettelek.
Sirodnak puha, lágy ölében
Nem lesznek szürke éjjelek.
Ajakadról álomtalan éjen
Nem röppennek el panaszok, .
Irigylem tőled, édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok!

Egy temetőben — otthont csapni,
Hol bútorok domborulnak;
Hol tiszta szivü szerelmesek
Egymás nyakába borulnak:
Hol a beszéd, csók, illat napfény —
S a legben csengnek dallamok . . .
Irigylem tőled, édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok.

Az ős szél lenlet hullat —
Minden siralma hervatag.
Két ember boldog a világon,
A föld fölött, az ég alatt.
Gyönyörbe, öleléshe fulnak
A ruhanó, büvös lapok . . .
Irigylem tőled, édes pajtás,
Hogy én igy meg nem halhatok.

Nekem már elmosódott fényem —
Tavasz sugara nem süt rám.
A lelkem álma meghalt régen
És minden — amit almodam.
Szomoru bucsuja van annak,
Aki hiába álmodott.
Nem te haltál meg, jó barátom,
Te élsz!... Én vagyok — a halott!!.

Sugár József.

Jolántha mosolyog.

Irta: *Kiss Menyhért.*

Ugy esett, hogy mikor a 9-ik honvéd huszárezredet a városból áthelyezték, másnap beesett szemmel Jolántha a mamaszelé állt:

— Mama megmondtam neki, hogy szeretem. Apacza karcsú lelkű.

Kérlelhetetlen szigorusaggal mondta. Arczán, mely fris volt, mint a mimóza levele, mely megrezzen a legkisebb szélyabb fuvallatra is, mély komorság sötétlett. Akkora lemondás, hogy ha a siró szemeket nem látnád, önkénytelen elkaczagnad magad. Igy azonban a mama is megdöbbent az első pillanatra, magához vonta Jolánthat és hosszan és forrón megcsókolta márványszinü homlokát.

— Gondolkozzunk felőle viragom. Csak azért nem kell elöre buslakodni. Raérsz a szent falak között.

De Jolántha fel nem vidult. Az nap este elhatározta, hogy naplót vezet és nyomban tele is irt kilenez oldalt. Hálószobaja ajtajának kulcslyukát betömte a piros selyemzsebkendővel (már ugyse kell többé) hogy a lámpafény át ne surranjon a keskeny üregen. Majd mikór olyan álmos lett, hogy a penna ki hullt a kezéből, az utolsó mondatnál („Azt hittem méltó e világ arra, hogy egy ideális hölgy nemes keble magasztos lángjaival megajándékozza. — Csalódtam. A világ

Rózsa Sándor divatáru kereskedésébe már megérkeztek az őszi ujdonságok orlási választékban, remekmintákban. Olcsó árak!!

tartó elemét, a kisiparost. Aztán csodálkozunk a szocziálista mozgalmakon, csodálkozunk, ha forrong a nép, s öklét szorongatja a pénzkirályokra s nincs bizalma a kormányzó hatalomban? Itt a fészke a szocziálizmusnak. Évek óta kérnek, könyörögnek a kisiparosok, sohase hallgatta meg őket senki. Ahány miniszter jött, mindenik igért s igért következetesen addig, míg kihúzta a bársonyszékben a három évet s aztán eb, aki megtartja, nyugdijával elvonult, helyet adva a másiknak, hadd igérjen az is

Aztán ha legalább a rabnak, illetve az igazságszolgáltatásnak volna valami haszna ebből a vállalkozó rendszerből? A modern kriminalisztika kétféle szempontból vezette be a börtönökbe a munkát. Először, hogy az állandó foglalkoztatás, a szakadatlan munka által elvonva a rabot, a beteg lelket a bünös gondolatoktól, megjavitsa. Másodszor, hogy az ily módon megjavitott rabnak egy iparágban valóteljes kiképzés által arra az időre, ha kiszabadul, kenyeret is adjon a kezébe.

Csakhogy a börzespekuláns vállalkozó ur nem igen bir érzékkel a börtönügy iránt. Mi köze neki a modern kriminálisztikához? Ő szerződő fél. Meg a szentnek is maga fele hajlik a keze, hát annak aki nem szent, már pedig a vállalkozó ur ugyancsak nem szent. Bevezeti a munkamegosztás elvét 10 rab állandóan szab, 25 férczel 25 gépel, 5 gomblyukat és igy tovább. Ezt a rendszert meg nem változtatja a vállalkozó, mert neki ez jobb. Letellik a büntetési idő, kimegy az életbe a rab, elég szemérmetlenül még iparigazolványt is nyomnak a kezébe. Aztán hozzákezdene dolgozni, de mikor ő csak gépelni, vagy gomblyukat tud kötni. Több nap mint gomblyuk és ismét lop, merhát élni csak kell. És Uram Isten ráfogjuk, hogy ez modern büntetőtörvény könyv.

Vajjon jön-e már miniszter, ki véget vet ennek a szégyenletes, undok rendszernek s a kisiparost megmenti ennek az elárvult országnak.

HIREK.

Október 6.

A magyarnemzetnek legnagyobb gyászünnepe, október hatodika, holnapután, kedden lesz. Az osztrák hóhérok 1849. október 6-án végeztek ki Aradon tizenhárom hős magyart, a nemzet legjobbjait, kik karddal a kezükben küzdöttek a magyarnemzet szabadságáért. Kedden lesz 54-ik évfordulója az aradi tizenhárom hős gyászos halálának. Az aradi Golgothán haltak ők martir halált értünk, hogy nekünk, utódaiknak szabadságot, hazát szerezzenek. Az ő gyászos halálukból fakadt Magyarország szabadsága. Testük már rég elporladt, összevegyült az édes anyaföldel, de emlékük élni fog mindaddig, mig Kárpátoktól az Adriáig, magyar szó zeng e földön. Szenteljünk néhány pillanatot október 6-ikán a nemzet gyászos halált halt hősei emlékének. Az ő haláluk kell hogy örök példa legyen minden igaz magyar előtt a hazaszeretetben. Igen! Emlékezzünk meg az aradi hősökről! Imádkozzunk, hogy a magyarok Istene adjon nekik csendes nyugodalmat. Akikből nem halt meg ki a kegyelet érzése, a nemzet hősei iránti tisztelet, az a magyarnemzet e nagy gyászünnepén, október 6-án, megfog emlékezni a martir halált szenvedett hősökről.

— **Olvasóinkhoz.** A negyedik évnegyed kezdetén tisztelettel kérjük, ugy helybeli, mint vidéki hátralékos előfizetőinket a hátralékok mielőbbi beküldésére és az előfizetések megujitására. Lapunk fentartása tetemes anyagi áldozatot igényel, igy többrendbeli kötelezettségeinknek mi is csak ugy tudunk megfelelni, ha t. olvasóink méltányolják az ő érdekükben folytatott munkálkodásunkat s előfizetéseiket, mely csekély anyagi áldozatot igényel, pontosan beküldik. A hátralékok mielőbbi beküldését és az előfizetések megujitását ismételten kéri

a kiadóhivatal.

— **Mérnöki oklevél.** Ifju Stettka Péter, id. Stettka Péter nemesdömölki mérnök fia, a héten tette le jó eredménynyel vizsgáját a bpesti müegyetemen s nyert mérnöki oklevelet.

A **Sághegyről.** A Sághegyen az idén sem lesz jó szüret, ami elég nagy csapás a szőlősgazdákra. Alig egy-két szőlősgazda nézhet jó reménnyel a szüret elé. Az idén még silányabb szüretre van kilátás, mint a mult évben. Azt hisszük a filloxera már teljesen uralja a Sághegyet, igy ajánlatos lesz az összel a szőlősgazdáknak a szénkénegezést teljes erővel megkezdeni.

— A **városházáról.** Kis-Czell mezőváros képviselőtestületének mult pénteken tartott képviselőtestületi gyülése a tagok élénk részvétele mellett ment végbe. A gyülés első tárgya volt, a bánhalmi-ut jókarba helyezése. Miután azonban az inditványt benyujtó, a gyülésen nem vett részt, igy a képviselőtestület egyhangu határozattal levette a napirendről a bánhalmi-ut jókarba helyezésének további tárgyalását. Tárgyaltatott ezután *Bauer Ference* soproni lakos, acetylen világitást berendező vállalkozónak ajánlata a város utczáinak és tereinek világitására nézve. A képviselőtestület utasitotta az elöljáróságot, hogy kérjen költségvetést vállalkozótól, az ügyet tegye tanulmány tárgyává és annak idején tegyen jelentést a képviselőtestületnek eljárása eredményéről. Beterjesztette az elöljáróság az 1904. évi közmunkákról való összeirást A képviselőtestület elfogadta Az összeirás szerint, 139 igás után szolgálandó 130 kaviczshalomnak meghordása és minden háztulajdonos két napszámot ad, mig a nemháztulajdonosok egy napot szolgáltatnak. A tüzoltó-egylet működő tagjait, e terhek alól az 1904. évre a képviselőtestület felmentette. Az 1904. évre érvényes községi választók névjegyzéke ellen netán beadandó panaszok elintézésére az 1886. évi 22. tcz. 32. §-a értelmében választmányi tagokul Berzsenyi Dezső és Zathureczky Géza urak választattak meg. A névjegyzék a városhazanál közszemlére van kitéve. Tárgyaltatott a városházának tulajdonjogi kérdése is. A képviselőtestület egy havi határidőt adott a kisczelli róm. kath. hitközségnek az egyezkedésre. E határidő elteltével, ha a község mint jogitestület és a róm. kath. hitközség között békés egyezség nem jönne létre, akkor a közösség megszüntetése végett peres utra terelik az ügyet. A per meginditására a képviselőtestület a vbirót bizta meg. A községi szegényügyi szabályrendeletet jóváhagyta a képviselőtestület, közszemlére kitétetett. A vármegyei tüzoltószövetség amaz értesitését, hogy a jövő, 1904. évi közgyülését Kis-Czellben tartja meg, a képviselőtestolet örvendetes tudomásul vette. Elnöklő vbiró előterjesztette, hogy a vármegye törvényhatósága, Kis-Czell és Nemes-Dömölk egyesitése végett hozzá benyujtott kérvényét a belügyminiszterhez pártolólag terjesztette fel. Jelentette a vbiró, hogy

---

önző, rut, számító. A barna férfiak szivet rabló démonok") a szivet rabló démonokat kétszer vastagon aláhúzta, a szekrényből kivett egy sarkantyut, egy félig elszitt szivart, meg tizenhat anzikcot. A tárgyakat egy fajó szinte tragikus tekintet után bedobta a kályhába. — S egyuttal abba is megállapodott, hogy reggelre szörnyu iláza lesz, s majd a kályha langjaiban fog iszonyu kegyetlenséggel kéjelegni. Miután elmondott olvasóján néhány kilenczedet, (be kell vallani, hogy borzasztóan küzdott a legmélyebb elalvással) csendesen szunnyadt.

Másnap pedig lázas volt Jolántha. A doktor rendeléseire fricskát hányt, az orvosságokat még a szobájában sem türte meg, Nem evett egesz nap s miko. a mama könyörgott előtte, szivta a fogait, de hang nem hagyta el az éhségtől pirosra mart ajakát. Ezt Jolántha a szülői akaratanak megpuhitására szentelte. Mert azok hallani sem akartak az istenes elhatározasról.

Doktor, mama, apa tehetetlenül, kétségbe esve alltak a beteg ágyánál. A papa megsimogatta Jolantha selymes lenszőke haját, s azt a kijelentést tette, hogy noha semmit nem akar enni, Ő nem bánja menjen, ha ott hiszi feltalálhatni élete boldogságát.

Erre Jolantha evett két kanál levest, egy szárnyat és egy féldarab almás strudlit. Más nap felkelt a hét óras misére, meggyónt, s otthon, mikor a kézimunkát pergette finom, halvany ujja, dupla penttenczia végzett. Keveset beszélt sokat hallgatott s beszedközben csak a lányokról es az asszonyokról tett emlitést. Jolantha baja sokkal inkább kezdte foglalkoztatni a szülőket, mint először hitték. Eh leányálmok, képzelődés, amire hamar felvidul a tisztán látás megnyugtató sugara. És a sugár azonban csak nem dugta ki fényes fejét a fekete felhők gombolyagaból. Jolántha kidalos volt, mint a fűszálak közt bujkáló pintyőke s vidám mint egy mosolygó tavaszi hajnal megváltozott, átformálódott. Ugy látszott a hangulat csillogó, ude zománczat lelkéről lesöpörte a csalódás s a jó kedv tarka szárnya nem ragadja magával Milesz vele, hogyan történt? Nem vonza az emberi cselekvés, nem hajtja meg az alkony, nem éleszti a rózsas pitymallat. Valami történt Jolánthával. Valami nagy dolog történt . . . .

Fél év mult el sivár közömbösség közepette. Allott be valtozás, de nem volt biztató megnyugtató: Jolánthat ha nem is égette fájdalom, de a veszedelmes eshetőségek után ugy hitte, hogy neki karakteresnek kell lennie. Kötötte elhatározását a kiejtett szo szentsége s ha nem is a bánat leigázó törvénye miatt, de szava biztonsága érdekében hajthatatlanul megmaradt szigoru elhatározása mellett.

Most magához tért, de nem gyönyörködött a rózsában, mert néki már nem szabad. Nem huzta a báli meghivó, most mit mondanának a szülők ha kimondhatlan kinnal is, de le kell mondani a drága uj kalapról, mert ő már Istené és nem a városi korzóé. Közben átázott a patyolatos párnaja és a szent fogadalmak Istene nem vigasztalta meg őt.

A Ferencz nagybácsi nagy vacsorájára el kellett mégis menni. Azt hitte, utolsó mulatsaga lesz. Ott találkozott a nagy fogadalmak tragikus hősnője Kálmán Jánossal. Egyszerü név, de egy derék tanárember viselte, Akinnk amellett fekete tömött bajusz hegyesedett a szája fölött. Azt mondta Jolánthának:

— Mikor jöttünk a szekéren, a dombos hegyen leszalltunk s a rozstáblákból buzavirágot szedtünk. Azt mondtam, ha én egy olyan leányt látnék, kinek ilyen a szeme, mint az a virág . . . olyan csodásan kék, olyan égetősen forró ——

— Egy rengeteg csokor buzavirágott tett a fiatal tanár Jolántha ölébe. Olyan rajongással nézte, hogy a lány elpirult. A haja széléig. A fiu fő'éje hajolt és gyönyorittasan sugta.

Az arcza olyan, mint a frissen szakasztott fátyol rózsa az édes anyám kertjéből. S a keze hideg, pedig erős indulat vonaglik át rajta, reszketnek piczi ujjai . . .— Megcsókolta a keze fejét. Jolántha villámgyorsan elkapta, de későn. A fülkében voltak, hol betakarta őket két pálmafa s egy virágzó oleander. Mikor onnan a leány először kilépett, ugy tetszett, mintha minden megváltozott volna. A napsugár benevetett az ablakon, s a bent ülők olyan édesen kaczagtak.

Jolántha önkénytelen elmosolyodott, az első öröm ragyogó derüje elontötte halvány arczát. — Teréz, a kisebb nővére átölelte a bánatos mama nyakát, Ujongva, sikoltozva mondta:

— Anyuska nézd, . . . Jolántha mosolyog . . .

a pápai törvényhatósági utszakasz, a Rózsa majortól elágazó és a temetőnek vezető törvényhatósági-ut, a közdülő utak sorába felvétetett; viszont Kis-Czell község határában 0 349 km. községi közdülő ut, a közdülő utak sorából kihagyatott. A város 1902. évi zárszámadása, a vármegyétől leérkezett számvevői észrevételekre a felvilágositó jelentés az elöljáróság által a vármegyéhez beterjesztetett A szombathely-pápai törvényhatósági ut kis-czelli utszakaszán a régi vasuti átjáró mellett az uttestből kihagyott 473 □-öl területet a város jutányos áron (50 K.) megvette. Több apróügyek letárgyalása után a gyülés véget ért.

— **Ferencz főherczeg Sárvárott.** Ferencz bajor kir. herczeg ő fensége mult hó 28 án a déli vasut Acsád állomásáról Sárvárra érkezett, hol 5 napi tartózkodása alatt a Vadkertben és Káldon elhelyezett méneseket vizsgálta meg. A főherczeg fogadtatására megjelent Acsádon Nagy József főszolgabiró a politikai hatóság részéről báró Leonród Vilmos és Massáth Mihály uradalmi igazgató pedig az nradalom részéről. A főherczeg kiséretében érkezett báró Rekk személyes szolgálatra beosztott adjutánsa is.

Leégett téglagyár. Keléden kedden délelőtt kigyuladt a Krassa Manó nagybirtokos tulajdonát képező téglagyár és hamarosan le is égett.

— **Vörheny.** Kis-Czellben a gyermekek között erősen uralg a vörheny járvány. Eddig husz betegedést jelentettek be. A hatóságok megtették a kellő ovóintézkedést a járvány meggátlására.

— **Kis-Czell város költségvetése.** A jövő, 1904. évi költség előirányzatot tegnap tárgyalta a képviselőtestület, Az elöljáróság 10% pótadó kivetését javasolja és kéri, de erre csak abban az esetben lesz szükség. ha a város tulajdon jogát képező helypénzszedési jogot, mely a jövő évben jár le, nem lehetne a mostani bérnél magasabban kiadni Magasabb bérösszeg elérésére azonban, tekintve a vásárok megszaporodását, a havonkint tartandó baromvásárokkal, biztos kilátás van, igy az elöljáróság által javasolt és inditványozott 10%-os pótadó kivetésére nem lezs szükség. A jövő, 1904. évi költségvetésről részletes tudósitást, anyaghalmaz miatt jövő számunkban hozunk.

— **Jubiláló kereskedő.** Hiller Mór, kis-czelli közbecsülésben álló rőföskereskedő, a héten ünnepelte meg czégének 25 éves fenállását. A mai nehéz kereskedelmi viszonyok között, bizony nem csekély dolog negyedszázadon át, a kereskedelmi pályán működni. Hiller Mór egyike azoknak a városi polgároknak Kis-Czellben, aki nemcsak a saját anyagi javai gyarapitásán munkálkodott e negyedszázad alatt, hanem a közügyek terén is odaadó munkásságot fejtett ki mindenkoron, igy honpolgári kötelességét is hiven teljesitette. A czéget jubileuma alkalmával számosan üdvözölték a kereskedő világból. Mi is üdvözöljük 25 éves jubileuma alkalmával.

— **Téli menetrend.** A m. kir. államvasutak összes vonalain október elsejével a téli menetrend lépett életbe. A kis-czelli állomásról induló és ide érkező vonatoknál a teli menetrendnél semmi lényegesebb változás nincs. Az összes vonatok a nyári menetrend szerint közlekednek. Lényeges ujitás, hogy a május 1-től szeptember 30-ig Kis-Czell—Csáktornya között közlekedő 6001 6002, 6004 és 6005 számu személyvonatok, az uj téli menetrend értelmében állandósitva lettek s igy ezentul télen át is közlekednek A téli menetrend Győr állomásnál tartalmaz nagyobb változásokat, A Bpest és Győr közötti irányban egy egy uj személyvonat kelyeztetik forgálomba. E vonatok egyike délelőtt 9 órakor indul Győrből és Budapest keleti pályaudvarba érkezik déli 12 óra 30 perczkor. Igy a reggel Kis-Czellből fél öt órakor Győrnek induló vonathoz pár órai várakozással van csatlakozás Budapestről visszafelé indul délután 12 óra 20 perczkor és Győrbe érkezik délután 3 óra 40 perczkor. Igy ennek a vonatnak pár órai várakozással csatlakozása van a Kis Czell felé induló s ide fél 7 órakor órakor érkező gyorsvonathoz.

— **Nyomdásztanonczul egy jó családbol származó egy-két középosztályt végzett, jó magaviseletü, ügyes fiu azonnal felvétetik a «Vörösmarty» könyvnyomdába Devecser.**

— **Nyomdai munkákat,** *izléses, csinos kivitelben, versenyképes árakon készit, hirlapunk nagyszabásu, a modern technika minden kellékével felszerelt nyomdája. Megrendeléseket átvesz hirlapunk kiadóhivatala. Levélbeli megrendelésre elégséges e czim: „Vörösmarty"-nyomda Devecser.*

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk.)

Nyilatkozat.

Az orth. izr. hitközség a legutóbbi „Kis-Czell és Vidéké"-ben — a magyarnyelv ügyében — megjelent vád alól magát tisztázni akarván, engem nyilatkozás végett megkeresett.

Az orth. izr. hitközség eme kérelmének eleget téve a következő adatokkal szolgálhatok.

Én az orth. izr. hitk. rabbi állására nem pályáztam; aminthogy is kizárólag rokonhoz vendégségbe és egyáltalán nem nyilvános szereplési szándékkal jöttem Kis-Czellbe.

Hanem a tényállás a következő:

Folyó évi szeptember hó 19-én az orth. izr. hitk. egyik előkelő tagja, névleg Klein Jakab ur a következőket mondá nekem:

„Már rég beszéljük egymás között, hogy megkérdezzük illetve megkérjük kegyedet, hogy az ünnep alkalmával szerencséltessen bennünket egy hitszónoklattal. Ugyis ritkán van alkalmunk ilyesmit hallani".

Egyszersmind megkérdezte, hogy mily nyelven t. i. magyarul avagy németül — volnék hajlandó ezt megtartani?

„Teljesen az urak tetszése szerint", volt az én válaszom.

„Én részemről" folytatá „mindenesetre sokkal szivesebben hallgatok magyar szónoklatot".

— „Kérem szivesen".

Ugyanilyen értelemben nyilatkoztak: Rosenthal Lipót. Lustig Márton, Heimler Adolf urak; valamint több előkelő hölgy is ugyanezen óhajnak adtak kifejezést.

Én ezen többszörös óhajnak szivesen eleget tettem volna csakhogy, miután fentnevezett urak egyike sem tartozik az elnökséghez, illetve nem ezen minőségben kértek föl; értésükre adtam, hogy az ajánlatot az elnökség részéről várom. De — mely ajánlat előttem, mindmáig ismeretlen okból, elmaradt.

Kis-Czell, 1903. szept. 29.

Tisztelettel

Bernáth Ede
rabbijelölt.

Hivatkozással Bernáth Ede rabbijelölt ur fenti nyilatkozatára, bárki eszétől eredjen „nem kell magyar hitszónoklat" czimü közlemény, arra vonatkozólag csak annyi megjegyzésünk van, hogy az illető, kit nagyon jól ismerünk, csak némi respektálásból nem akarjuk nevét nyilvánosságra hozni, azonban a műveltség nagyon alacsony fokán állhat és tudja meg miszerint Kis Czellben az a szomoru zsidó is külömb ember mint ő. — *1001-beli* csak az lehet, aki a a XX-ik században azt a kifejezést használja és aki képes magát annyira blamirozni saját hitsorsosaival szemben és a nagy közönség előtt. Az orth. izr. hitközség bármelyik tagja mindig van oly magyar ember, mint ő kegyelme; ilyen buta rágalommal szemben a harczot nem érdemes felvenni.

Ajánljuk t. ur ha ön nem is egészen Tarnopolból származik és a haja (pejza) Isten kegyelméből nem nőtt meg, orra elég nagy és eléggé jellemzi, hogy alig tudna egy érdemes magyar hitszónoklatot megérteni és elég nagy ahhoz is, miszerint megszagolhassa mi igaz és mi nem.

Különben tartsa szem előtt ezt a jó magyar közmondást: »Mindenki a saját háza előtt söpörjön«.

Kis-Czell, 1903. szept. 30-án.

A hitközség megbizásából

Klein Jakab,
Spiegel Zsigmond,
Rózsa Sándor,

1903. 173/4. szám.

Ő FELSÉGE
A KIRÁLY NEVÉBEN!

A kis-czelli kir. járásbiróság, mint büntetőbiróság becsületsértés vétségével vádolt ifj. Reich Imre elleni bünügyben a Rozenheim Jenő magánvádló által emelt vád fölött a Kis-Czellben 1903. évi szeptember 18-án Deutschbauer Károly jegyzőkönyvvezető részvételével megtartott nyilvános tárgyalás alapján a vád és vedelem meghallgatása után következőleg

itélt:

A kir. járásbiróság szabadlábon levő ifj. Relch Imre (1871. szeptember 17-én Pápán született, róm. kath. szobafestő, kis-czelli lakos, 3 gyermek apja, vagyontalan, irni olvasni tudó, a 17. honv. gyal. czred tartalékosa) vádlottat bünösnek mondja ki a a btk. 261. §-ába ütköző becsületsértés vétségében, mit az által követett el, hogy a Szombathelyről Kis-Czell felé indulásra készen álló vonaton a vasuti kocsiban 1903. augusztus hó 23-án este Rozenheim J. Jenő főmaganvadlót: „taknyos, ha mit nem néznék, pofonvágnám" szavakkal illette,

és ezért a btk. 261. § a alapján az 1892. XXVII. tcz. 3. §-ban meghatározott czélokra a kis-czelli kir. járásbiróság vezetőjénél 15 nap alatt, végrehajtás tervével lefizetendő behajthatlanság esetén a btk. 53-ik § a értelmében egy (1) napi fogházra átváltoztalandó tiz (10) korona pénzbüntetésre itéli.

Kötelezi a vádlottat, hogy ezen itéletet jogerőre emelkedése után egész terjedelmében indokaival együtt a „Kis-Czell és Vidéke" czimü lapnak legközelebb megjelenő számában saját költségére közzé tegye.

Végül elrendeli, hogy ezen itéletet jogerőre emelkedése után a m. kir. 17-ik honv. gyal. czred parancsnokságával közöltesék.

indokok:

Rozenheim Jenő kir. járásbirósági dijnok, mint főmagánvádló vádat emelt ifj. Reich Imre ellen a btk. 261 §-ába ütköző becsületsértés vétsége miatt, mert ez őt 1903. augusztus 23-án este Szombathelyről Kis-Czell felé indulásra készen álló vonaton „te taknyos, te ronggy, te ganéj, ha mit nem néznék, hát felpofoznám" szavakkal illette.

Ifj. Reich Imre vádlott elismeri, hogy Rozenheim Jenőnek azt mondta „taknyos, ha mit nem néznék, hát felpofoznám!" Védelmére azt adja elő, hogy a szombathelyi dalos ünnep-

tartó elemét, a kisiparost. Aztán csodalkozunk a szocziálista mozgalmakon, csodálkozunk, ha forrong a nép, s öklét szorongatja a pénzkirályokra s nincs bizalma a kormányzó hatalomban? Itt a fészke a szocziálizmusnak. Évek óta kérnek, könyörögnek a kisiparosok, sohase hallgatta meg őket senki. Ahány miniszter jött, mindenik igért s igért következetesen addig, mig kihuzta a bársonyszékben a három évet s aztán eb, aki megtartja, nyugdijával elvonult, helyet adva a másiknak, hadd igérjen az is.

Aztán ha legalább a rabnak, illetve az igazságszolgáltatásnak volna valami haszna ebből a vállalkozó rendszerből? A modern kriminalisztika kétféle szempontból vezette be a börtönökbe a munkát. Először, hogy az állandó foglalkoztatás, a szakadatlan munka által elvonva a rabot, a beteg lelket a bünös gondolatoktól, megjavitsa. Másodszor, hogy az ily módon megjavitott rabnak egy iparágban valóteljes kiképzés által arra az időre, ha kiszabadul, kenyeret is adjon a kezébe.

Csakhogy a börzespekuláns vállalkozó ur nem igen bir érzékkel a börtönügy iro dalma iránt. Mi köze neki a modern kriminálisztikához? Ő szerződő fél. Meg a szentnek is maga fele hajlik a keze, hát annak aki nem szent, már pedig a vállalkozó ur ugyan csak nem szent. Bevezeti a munkamegosztás elvét 10 rab állandóan szab, 25 férczel, 25 gépel, 5 gomblyukat és igy tovább. Ezt a rendszert meg nem változtatja a vállalkozó, mert neki ez jobb. Letellik a büntetési idő, kimegy az életbe a rab, elég szemérmetlenül még iparigazolványt is nyomnak a kezébe. Aztán hozzákezdene dolgozni, de mikor ő csak gépelni, vagy gomblyukat tud kötni. Több nap mint gomblyuk és ismét lop, merhát élni csak kell. És Uram Isten ráfogjuk, hogy ez modern büntetőtörvénykönyv.

Vajjon jön-e már miniszter, ki véget vet ennek a szégyenletes, undok rendszernek s a kisiparost megmenti ennek az elárvult országnak.

HIREK.

Október 6.

A magyarnemzetnek legnagyobb gyászünnepe, október hatodika, holnapután, kedden lesz. Az osztrák hóhérok 1849. október 6-án végeztek ki Aradon tizenharom hős magyart, a nemzet legjobbjait, kik karddal a kezükben küzdöttek a magyarnemzet szabadságáért. Kedden lesz 54-ik évfordulója az aradi tizenhárom hős gyászos halálának. Az aradi Golgothán haltak ők martir halált értünk, hogy nekünk, utódaiknak szabadságot, hazát szerezzenek. Az ő gyászos halálukból fakadt Magyarország szabadsága. Testük már rég elporladt, összevegyült az édes anyafölddel, de emlékük élni fog mindaddig, mig Kárpátoktól az Adriáig, magyar szó zeng e földön. Szenteljünk néhány pillanatot október 6-ikán a nemzet gyászos halált halt hősei emlékének. Az ő haláluk kell hogy örök példa legyen minden igaz magyar előtt a hazaszeretetben Igen! Emlékezzünk meg az aradi hősökről! Imádkozzunk, hogy a magyarok Istene adjon nekik csendes nyugodalmat. Akikből nem halt még ki a kegyelet érzése, a nemzet hősei iránti tisztelet, az a magyarnemzet e nagy gyászünnepén, október 6-án, megfog emlékezni a martir halált szenvedett hősökről.

— **Olvasóinkhoz.** A negyedik évnegyed kezdetén tisztelettel kérjük, ugy helybeli, mint vidéki hátralékos előfizetőinket a hátralékok mielőbbi beküldésére és az előfizetések megujitására. Lapunk fentartása tetemes anyagi áldozatot igényel, igy többrendbeli kötelezettségeinknek mi is csak ugy tudunk megfelelni, ha t. olvasóink méltányolják az ő érdekükben folytatott munkálkndásunkat s előfizetéseiket, mely csekély anyagi áldozatot igényel, pontosan beküldik. A hátralékok mielőbbi bekuldését és az előfizetések megujitását ismételten kéri

a kiadóhivatal.

— **Mérnöki oklevél.** Ifju Stettka Péter, id. Stettka Péter nemesdömölki mérnök fia, a héten tette le jó eredménnyel vizsgáját a bpesti müegyetemen s nyert mérnöki oklevelet.

A **Sághegyről.** A Sághegyen az idén sem lesz jó szüret, ami elég nagy csapás a szőlősgazdákra. Alig egy-két szőlősgazda nézhet jó reménnyel a szüret elé. Az idén még silányabb szüretre van kilátás, mint a mult évben. Azt hisszük a filloxera már teljesen uralja a Sághegyet, igy ajánlatos lesz az összel a szőlősgazdáknak a szénkénegezést teljes erővel megkezdeni.

— **A városházáról.** Kis-Czell mezőváros képviselőtestületének mult pénteken tartott képviselőtestületi gyülése a tagok élénk részvétele mellett ment végbe. A gyülés első tárgya volt, a bánhalmi-ut jókarba helyezése. Miután azonban az inditványt benyujtó, a gyülésen nem vett részt, igy a képviselőtestület egyhangu határozattal levette a napirendről a bánhalmi-ut jókarba helyezésének további tárgyalását. Tárgyaltatott ezután *Bauer Ferencz* soproni lakos, acetylen világitást berendező vállalkozónak ajánlata a város utczáinak és tereinek világitására nézve. A képviselőtestület utasitotta az elöljáróságot, hogy kérjen költségvetést vállalkozótól, az ügyet tegye tanulmány tárgyává és annak idején tegyen jelentest a képviselőtestületnek eljárása eredményéről. Beterjesztette az elöljáróság az 1904-évi közmunkákról való összeirást. A képviselőtestület elfogadta Az összeirás szerint, 139 igás után szolgálandó 130 kavicshalomnak meghordása és minden háztulajdonos két napszámot ad, mig a nemháztulajdonosok egy napot szolgáltatnak. A tüzoltó-egylet működő tagjait, e terhek alól az 1904. évre a képviselőtestület felmentette. Az 1904. évre érvényes községi választók névjegyzéke ellen netán beadandó panaszok elintézésére az 1886. évi 22. tcz. 32. §-a értelmében választmányi tagokul Berzsenyi Dezső és Zathureczky Géza urak választattak meg. A névjegyzék a városházánál közszemlére van kitéve. Tárgyaltatott a városházának tulajdonjogi kérdése is. A képviselőtestület egy havi határidőt adott a kisczelli róm. kath. hitközségnek az egyezkedésre. E határidő elteltével, ha a község mint jogitestület és a róm. kath. hitközség között békés egyezség nem jönne létre, akkor a közösség megszüntetése vegett peres utra terelik az ügyet. A per megindására a képviselőtestület a vbirót bizta meg. A községi szegényügyi szabályrendeletet jóváhagyta a képviselőtestület, közszemlére kitétetett. A vármegyei tüzoltószövetség amaz értesitését, hogy a jövő, 1904. évi közgyülését Kis-Czellben tartja meg, a képviselőtestolet örvendetes tudomásul vette. Elnöklő vbiró előterjesztette, hogy a vármegye törvényhatósága, Kis-Czell és Nemes-Dömölk egyesitése végett hozzá benyujtott kérvényét a belügyminiszterhez pártolólag terjesztette fel. Jelentette a vbiró, hogy

---

önző, rut, számitó. A barna férfiak szivet rabló démonok*) a szivet rabló démonokat kétszer vastagon aláhuzta, a szekrényből kivett egy sarkantyut, egy félig elszitt szivart, meg tizenhat anzikcot. A tárgyakat egy fajó szinte tragikus tekintet után bedobta a kályhába. — S egyuttal abba is megállapodott, hogy reggelre szörnyü láza lesz, s majd a kályha langjaiban fog iszonyu kegyetlenséggel kéjelegni. Miután elmondott olvasóján néhány kilenczedet, (be kell vallani, hogy borzasztóan küzdött a legmélyebb clalvással) csendesen szunnyadt.

Másnap pedig lázas volt Jolántha. A doktor rendeléseire fricskát hanyt, az orvosságokat még a szobájában sem türte meg, Nem evett egesz nap s miko. a mama könyörgött előtte, szivta a fogait, de hang nem hagyta el az éhségtől pirosra mart ajakát. Ezt Jolántha a szülői akaratának megpuhitására szentelte. Mert azok hallani sem akartak az istenes elhatározásról.

Doktor, mama, apa tehetetlenül, kétségbe esve alltak a beteg ágyánál. A papa megsimogatta Jolantha selymes lenszőke haját, s azt a kijelentést tette, hogy noha semmit nem akar enni, Ő nem bánja menjen, ha ott hiszi feltalálhatni élete boldogságát.

Erre Jolántha evett két kanál levest, egy szárnyat és egy féldarab almás strudlit. Más nap felkelt a hét óras misére, meggyónt, s otthon, mikor a kézimunkát pergette finom, halvany ujja, dupla penttenczián végzett. Keveset beszélt sokat hallgatott s beszedközben csak a lányokról es az asszonyokról tett emlitést. Jolantha baja sokkal inkább kezdte foglalkoztatni a szülőket, mint először hitték. Eh leányálmok, képzelődés, amire hamar felvidul a tisztán látás megnyugtató sugara. És a sugár azonban csak nem dugta ki fényes fejét a fekete felhők gombolyagából. Jolántha kidalos volt, mint a fűszálak közt bujkáló pintyőke s vidám mint egy mosolygó tavaszi hajnal megváltozott, átformálódott. Ugy látszott a hangulat csillogó, üde zománczát lelkéről lesöpörte a csalódás s a jó kedv tarka szárnya nem ragadja magával Milesz vele, hogyan történt? Nem vonza az emberi cselekvés nem hajtja meg az alkony, nem éleszti a rózsas pitymallat. Valami történt Jolánthával. Valami nagy dolog történt . . . .

Fél év mult el sivár közömbösség közepette. Allott be változas, de nem volt biztató megnyugtató: Jolánthát ha nem is égette fájdalom, de a veszedelmes eshetőségek után ugy hitte, hogy neki karakteresnek kell lennie. Kötötte elhatározását a kiejtett szó szentsége s ha nem is a bánat leigázó törvénye miatt, de szava biztonsága érdekében hajthatatlanul megmaradt szigoru elhatározása mellett.

Most magához tért, de nem gyönyörködött a rózsában, mert néki már nem szabad. Nem huzta a báli meghivó, most mit mondanának a szülők ha kimondhatlan kinnal is, de le kell mondani a drága uj kalapról, mert ő már Istené és nem a városi korzóé. Közben átázott a patyolatos párnája és a szent fogadalmak Istene nem vigasztalta meg őt.

A Ferencz nagybácsi nagy vacsorájára el kellett mégis menni. Azt hitte, utolsó mulatsága lesz. Ott találkozott a nagy fogadalmak tragikus hősnője Kálmán Jánossal. Egyszerü név, de egy derék tanárember viselte, Akinnk amellett fekete tömött bajusz hegyesedett a szája fölött. Azt mondta Jolánthának:

— Mikor jöttünk a szekéren, a dombos hegyen leszalltunk s a rozstáblákból buzavlrágot szedtünk. Azt mondtam, ha én egy olyan leányt latnék, kinek ilyen a szeme, mint az a virág . . . olyan csodásan kék, olyan égetősen forró ——

— Egy rengeteg csokor buzavirágott tett a fiatal tanár Jolántha ölébe. Olyan rajongással nézte, hogy a lány elpirult. A haja széléig. A fiu fő éjc hajolt és gyönyörittasan sugta.

Az arcza olyan, mint a frissen szakasztott fatyol rózsa az édes anyám kertjéből. S a keze hideg, pedig erős indulat vonaglik át rajta, reszketnek piczi ujjai . . .— Megcsókolta a keze fejét. Jolántha villámgyorsan elkapta, de későn. A fülkében voltak, hol betakarta őket két pálmafa s egy virágzó oleander. Mikor onnan a leány először kilépett, ugy tetszett, mintha minden megváltozott volna. A napsugár benevetett az ablakon, s a bent ülők olyan édesen kaczagtak.

— Jolántha önkénytelen elmosolyodott, az első öröm ragyogó derüje elöntötte halvány arczát. — Teréz, a kisebb nővére átölelte a bánatos mama nyakát, Ujongva, sikoltozva mondta:

— Anyuska nézd, . . . Jolántha mosolyog . . .

a pápai törvényhatósági utszakasz, a Rózsa majortól elágazó és a temetőnek vezető törvényhatósági-ut, a közdülő utak sorába felvétetett; viszont Kis-Czell község határában 0·349 km. községi közdülő ut, a közdülő utak sorából kihagyatott. A város 1902. évi zárszámadása, a vármegyétől leérkezett számvevői észrevételekre a felvilágosító jelentés az elöljáróság által a vármegyéhez beterjesztetett. A szombathely-pápai törvényhatósági ut kis-czelli utszakaszán a régi vasuti átjáró mellett az uttestből kihagyott 473 □-öl területet a város jutányos áron (50 K.) megvette. Több apróügyek letárgyalása után a gyülés véget ért.

— **Ferencz** főherczeg Sárvárott. Ferencz bajor kir. herczeg ő fensége mult hó 28 án a déli vasut Acsád állomásról Sárvárra érkezett, hol 5 napi tartózkodása alatt a Vadkertben és Káldon elhelyezett méneseket vizsgálta meg. A főherczeg fogadtatására megjelent Acsádon Nagy József főszolgabiró a politikai hatóság részéről báró Leonród Vilmos és Massáth Mihály uradalmi igazgató pedig az uradalom részéről. A főherczeg kiséretében érkezett báró Rekk személyes szolgálatra beosztott adjutánsa is.

Leégett téglagyár. Keléden kedden délelőtt kigyuladt a Krassa Manó nagybirtokos tulajdonát képező téglagyár és hamarosan le is égett.

— **Vörheny.** Kis-Czellben a gyermekek között erősen uralg a vörheny járvány. Eddig husz betegedést jelentettek be. A hatóságok megtették a kellő óvintézkedést a járvány meggátlására.

— **Kis-Czell város költségvetése.** A jövő, 1904. évi költség elöirányzatot tegnap tárgyalta a képviselőtestület, Az elöljáróság 10% pótadó kivetését javasolja és kéri, de erre csak abban az esetben lesz szükség, ha a város tulajdon jogát képező helypénzszedési jogot, mely a jövő évben jár le, nem lehetne a mostani bérnél magasabban kiadni Magasabb bérösszeg elérésére azonban, tekintve a vásárok megszaporodását, a havonkint tartandó baromvásárokkal, biztos kilátás van, igy az elöljáróság által javasolt és inditványozott 10%-os pótadó kivetésére nem lesz szükség. A jövő, 1904. évi költségvetésről részletes tudósitást, anyaghalmaz miatt jövő számunkban hozunk.

— **Jubiláló kereskedő.** Hiller Mór, kis-czelli közbecsülésben álló rőföskereskedő, a héten ünnepelte meg czégének 25 éves fenállását. A mai nehéz kereskedelmi viszonyok között, bizony nem csekély dolog negyedszázadon át, a kereskedelmi pályán működni. Hiller Mór egyike azoknak a városi polgároknak Kis-Czellben, aki nemcsak a saját anyagi javai gyarapitásán munkálkodott e negyedszázad alatt, hanem a közügyek terén is odaadó munkásságot fejtett ki mindenkoron, igy honpolgári kötelességét is hiven teljesitette. A czéget jubileuma alkalmával számosan üdvözölték a kereskedő világból. Mi is üdvözöljük 25 éves jubileuma alkalmával.

— **Téli menetrend.** A m. kir. államvasutak összes vonalain október elsejével a téli menetrend lépett életbe. A kis-czelli állomásról induló és ide érkező vonatoknál a teli menetrendnél semmi lényegesebb változás nincs. Az összes vonatok a nyári menetrend szerint közlekednek. Lényeges ujitás, hogy a május 1-től szeptember 30-ig Kis-Czell—Csáktornya között közlekedő 6001 6002, 6004 és 6005 számu személyvonatok, az uj téli menetrend értelmében állandósitva lettek s igy ezentul télen át is közlekednek A téli menetrend Győr állomásnál tartalmaz nagyobb változásokat, A Bpest és Győr közötti irányban egy egy uj személyvonat kelyeztetik forgalomba. E vonatok egyike délelőtt 9 órakor indul Győrből és Budapest keleti pályaudvarba érkezik déli 12 óra 30 perczkor. Igy a reggel Kis-Czellből fél öt órakor Győrnek induló vonathoz pár órai várakozással van csatlakozás Budapestről visszafelé indul délután 12 óra 20 perczkor és Győrbe érkezik délután 3 óra 40 perczkor. Igy ennek a vonatnak pár órai várakozással csatlakozása van a Kis Czell felé induló s ide fél 7 órakor órakor érkező gyorsvonathoz.

— **Nyomdásztanonczul egy jó családból** származó egy-két középosztályt végzett, jó magaviseletü, ügyes fiu azonnal felvétetik a »Vörösmarty« könyvnyomdába Devecser.

— **Nyomdai munkákat,** *izléses, csinos kivitelben, versenyképes árakon készit, hirlapunk nagyszabásu, a modern technika minden kellékével felszerelt nyomdája. Megrendeléseket átvesz hirlapunk kiadóhivatala. Levélbeli megrendelésre elégséges e czim: „Vörösmarty"-nyomda Devecser.*

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk.)

Nyilatkozat.

Az orth. izr. hitközség a legutóbbi „Kis-Czell és Vidéké"-ben — a magyarnyelv ügyében — megjelent vád alól magát tisztázni akarván, engem nyilatkozás végett megkeresett.

Az orth. izr. hitközség eme kérelmének eleget téve a következő adatokkal szolgálhatok.

Én az orth. izr. hitk. rabbi állására nem pályáztam; aminthogy is kizárólag rokonhoz vendégségbe és egyáltalán nem nyilvános szereplési szándékkal jöttem Kis-Czellbe.

Hanem a tényállás a következő:

Folyó évi szeptember hó 19-én az orth. izr. hitk. egyik előkelő tagja, névleg Klein Jakab ur a következőket mondá nekem:

„Már rég beszéljük egymás között, hogy megkérdezzük illetve megkérjük kegyedet, hogy az ünnep alkalmával szerencséltessen bennünket egy hitszónoklattal. Ugyis ritkán van alkalmunk ilyesmit hallani".

Egyszersmind megkérdezte, hogy mily nyelven t. i. magyarul avagy németül — volnék hajlandó ezt megtartani?

„Teljesen az urak tetszése szerint", volt az én válaszom.

„Én részemről" folytatá „mindenesetre sokkal szivesebben hallgatok magyar szónoklatot".

— „Kérem szivesen".

Ugyanilyen értelemben nyilatkoztak: Rosenthal Lipót, Lustig Márton, Heimler Adolf urak; valamint több előkelő hölgy is ugyanezen óhajnak adtak kifejezést.

Én ezen többszörös óhajnak szivesen eleget tettem volna csakhogy, miután fentnevezett urak egyike sem tartozik az elnökséghez, illetve nem ezen minőségben kértek föl; értésükre adtam, hogy az ajánlatot az elnökség részéről várom. De — mely ajánlat előttem, mindmáig ismeretlen okból, elmaradt.

Kis-Czell, 1903. szept. 29.

Tisztelettel

Bernáth Ede
rabbijelölt.

Hivatkozással Bernáth Ede rabbijelölt ur fenti nyilatkozatára, bárki eszétől eredjen „nem kell magyar hitszónoklat" czimü közlemény, arra vonatkozólag csak annyi megjegyzésünk van, hogy az illető, kit nagyon jól ismerünk, csak némi respektálásból nem akarjuk nevét nyilvánosságra hozni, azonban a műveltség nagyon alacsony fokán állhat és tudja meg miszerint Kis Czellben az a szomoru zsidó is külömb ember mint ő. — *Ioor-beli* csak az lehet, aki a a XX-ik században azt a kifejezést használja és aki képes magát annyira blamirozni saját hitsorsosaival szemben és a nagy közönség előtt. Az orth. izr. hitközség bármelyik tagja mindig van oly magyar ember, mint ő kegyelme; ilyen buta rágalommal szemben a harczot nem érdemes felvenni.

Ajánljuk t. ur ha ön nem is egészen Tarnopolból származik és a haja (pejza) Isten kegyelméből nem nőtt meg, orra elég nagy és eléggé jellemzi, hogy alig tudna egy érdemes magyar hitszónoklatot megérteni és elég nagy ahhoz is, miszerint megszagolhassa mi igaz és mi nem.

Különben tartsa szem előtt ezt a jó magyar közmondást: »Mindenki a saját háza előtt söpörjön«.

Kis-Czell, 1903. szept. 30-án.

A hitközség megbizásából

Klein Jakab,
Spiegel Zsigmond,
Rózsa Sándor,

1903. 173/4. szám.

Ő FELSÉGE
A KIRÁLY NEVÉBEN!

A kis-czelli kir. járásbiróság, mint büntetőbiróság becsületsértés vétségével vádolt ifj. Reich Imre elleni bünügyben a Rozenheim Jenő magánvádló által emelt vád fölött a Kis-Czellben 1903. évi szeptember 18-án Deutschbauer Károly jegyzőkönyvvezető részvételével megtartott nyilvános tárgyalás alapján a vád és vedelem meghallgatása után következőleg

itélt:

A kir. járásbiróság szabadlábon levő ifj. Reich Imre (1871. szeptember 17-én Pápán született, róm. kath. szobafestő, kis-czelli lakos, 3 gyermek apja, vagyontalan, irni olvasni tudó, a 17. honv. gyal. ezred tartalékosa) vádlottat bünösnek mondja ki a a btk. 261. §-ába ütköző becsületsértés vétségében, mit az altal követett el, hogy a Szombathelyről Kis-Czell felé indulásra készen álló vonaton a vasuti kocsiban 1903. augusztus hó 23-án este Rozenheim J. Jenő főmaganvádlót: „taknyos, ha mit nem néznék, pofonvágnám" szavakkal illette,

és ezért a btk. 261. § a alapján az 1892. XXVII. tcz. 3. §-ban meghatározott czélokra a kis-czelli kir. járasbiróság vezetőjénél 15 nap alatt, végrehajtás tervével lefizetendő behajthatlanság esetén a btk. 53-ik § a értelmében egy (1) napi fogházra átváltoztalandó tiz (10) korona pénzbüntetésre itéli.

Kötelezi a vádlottat, hogy ezen itéletet jogerőre emelkedése után egész terjedelmében indokaival együtt a „Kis-Czell és Vidéke" czimü lapnak legközelebb megjelenő számában saját költségére közzé tegye.

Végül elrendeli, hogy ezen itéletet jogerőre emelkedése után a m. kir. 17-ik honv. gyal. ezred parancsnokságával közöltessék.

indokok:

Rozenheim Jenő kir. járásbirósági dijnok, mint főmaganvádló vádat emelt ifj. Reich Imre ellen a btk. 261 §-ába ütköző becsületsértés vétsége miatt, mert ez őt 1903. augusztus 23-án este Szombathelyről Kis-Czell felé indulásra készen álló vonaton „te taknyos, te ronggy, te ganéj, ha mit nem néznék, hát felpofoznalak" szavakkal illette.

Ifj. Reich Imre vádlott elismeri, hogy Rozenheim Jenőnek azt mondta „taknyos, ha mit nem néznék, hát felpofoznam!" Védelmére azt adja elő, hogy a szombathelyi dalos ünnep-

ről jövő Rozenheim Jenő boros állapotban volt s a vasuti kocsiban, hol nők is ültek, egy fajtalan nótát kezdett dalolni. Ő szép szóval figyelmeztette Rozenheimet, hogy ha be van csipve, várja meg a dalolással legalább a vonat elindulását s ne blamirozza a dalárdát. Ezzel Rozenheim azzal szólt vissza, hogy hogyan mer neki egy Reich piktor ilyet mondani. Ő kikérte magának, hogy Rozenheim őt per Reich piktor szólítsa, de Rozenheim csak azért is háromszor ismételte a piktor szót, mire ő indulatba jöve. Rozenheimet a sértő kifejezésekkel illette.

A tárgyaláson kihallgatott Neumann Antal és Kamondy Ferencz tanúk a vádlottal megegyezőleg adják elő a tényállást, csupán arra nem emlékeznek, hogy mit dalolt Rozenheim Jenő. Azt mindketten tanusitják, hogy a vasuti kocsiban nők is ültek s Kamondy Ferencz azt is tanusitja, hogy Rozenheim boros állapotban volt.

Be lévén ezek szerint igazolva, hogy vádlott a „taknyos, ha mit nem néznék, felpofoznám" kifejezést maganvádlóval szemben használta; tekintve, hogy ezen kifejezés egy férfire meggyalázó, vádlott bünösnek volt kimondandó a btk. 261. §-ába ütköző becsületsértés vétségében.

A büntetés kiszabásánál sulyosító körülmény nem találtatott. Enyhitő körülményül vétetett, hogy vádlott, mint a dalárda tagja, jogositva érezhette magát arra, hogy a boros állapotban a vonaton dalló főmaganvádlót, mint szintén a dalárda tagját, csendre intse, továbbá, hogy főmaganvádló a vadlottat tiltakozása daczára gunyolódó hangon tobb izben piktornak szólitotta s hogy vádlott büntetlen előélete.

Az itéletnek a „Kis-Czell és Vidéke" czimü lapban leendő közzétételére a vádlott a főmaganvádló kérelmére s a btk. 277. és a B. P. 574. §-a alapján köteleztetett.

A bünecselekmény ugyan Szombathelyen követtetett el, de mivel a kir. járásbiróság, mint a vádlott lakóhelye szerint illetékes biróság az elkövetés helyének biróságát megelőzte, ezen kir. járásbiróság illetékessége a B. B. 17. §-a alapján állapittatott meg.

Kis-Czell, 1903. évi szeptember 18 án.

HALASI VIKTOR, kir. albiró.

Tüzifa és kőszén eladás.

A közeledő téli idényre való tekintettel bátorkodom Kis-Czell és vidéke n. é. közönségének b. figyelmet dusan felszerelt

tüzifa és kőszén

raktáromra felhivni.

Raktáron tartok kitünő minőségü, első rendü száraz *tüzifát*, valamint *ajkai, porosz, tatai brikett* és első rendü *ajkai* szenet.

Áraim mérsékeltek s bárkivel szemben versenyképesek.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

1—13 tisztelettel:

Altstadter József

tüzifa és szénraktára KIS-CZELL.

705—1903. tkv. szám

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstár végrehajtatónak Erdélyi Ferencz kemenesmihályfai lakos végrehajtási szenvedett elleni végrehajtási ügyében a győri kir. itélőtáblának 2256/1903. sz. végzése következtében és tekintettel arra, hogy a 2224/1903. sz. árverési hirdetménnyel 1903 évi szeptember 13. napjára vasárnapra kitüzött árverést megtartani nem lehetett, a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 100 kor. pénzbüntetés 8 kor. 30 fill. végrehajtási már megállapitott, valamint a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881. évi 60 tcz. 144. §-a alapján és a 146. és 176. §-ai értelmében a kis-czell kir. jbiróság területén levő a kemenesmihályfai 1348. sz. tjkvben fekvő A † 1833. hrsz. alatt foglalt ingatlanra 156 kor. az ómihályfai 748. sz. tjkvben A † 1880. hrsz. alatt foglalt ingatlanból Erdélyi Ferencz felerész jutalékára s illetve az 1881. évi 60 tcz. 156. §-ának pontja alapján az egészre 78 kor., az ómihályfai 704. sz. tjkvben A I. 153/c, 239/c, 285/c, 337/a, 838/c, 335/c, 514/c, 561/a, 432/127, 432/190, 1407/3, 1468/111 hrszámok alatt foglalt ingatlanra 991 korona ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés megtarására határidőul *1903. okt. hó 23. (huszonharmadik)* napjának délelőtti 9 órát Kemenesmihályfa község hozához tüzi ki.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénz fejében a birói kiküldöttt kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt, az első árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendők le.

Az árverési feltételek alulirt tkvi hatóság és Kemenesmihályfa községházánál tekinthetők meg.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság, Kis-Czellben 1903. évi szept. 18 án.

UDRÁNSZKY, kir albiró.

Már 1 koronárért

50.000 korona

nyerhető.

Orvos-sorsjáték

BUDAPEST, IV., Váczi-utcza 17/a.

Fényeremény 50.000 kor. ért.

Egy sorsjegy ára 1 korona.

Miután a huzást már október elején megtartjuk és a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek, ennélfogva tisztelettel kérjük, hogy a sorsjegyek bevásárlásával ne tessék késni, hanem nagybecsü megrendelését sziveskedjék lehetőleg azonnal elintézni mert a huzás már

folyó évi október hó 10-én

lesz.

Orvos-sorsjáték központi irodája:

Budapest, IV., Váczi-utcza 17/a

Sorsjegyek kaphatók minden dohánytőzstében

ASBOTH LAJOS

selyem, szőr- és karton-festő

Sárvárott, Árpád-utcza.

Ajánlja magát mindennemü selyem, szőr- és karton-festészeti munkákra, a legfinomabb es legmodernebb kivitelben; ugy szinten férfi- és női-ruhák tisztitására szétfejtés nélkül.

Minden Kis-Czell vidéki vásárban szemelyesen megjelenvén, a munkákat ott is átvehetem, esetleg póstai szállitás utján.

Tisztelettel

9—10 **Asbóth Lajos.**

SEIFERT JÓZSEF POZSONY

Halászkapu-utcza 4. szám.

cs. és kir. udv. fegyverszállitó. Interurbahn telefon 252.

Ajánlja dus raktárát:

Henri Pieper eredeti **Diana fegyverekből** ugyszinte czélszerü **Hammerle-fell fegyverekből**

J. P. Sauer u. Sohn czég **Krupp Frigyes-féle** különleges acélcsövü **fegyverekből,**

eredeti gyari árakon

Ezen fegyverek a jelenkor **legmeghirhatóbb** és **legjobban lövő vadászfegyverei s kimeritő leirással,** valamint számos előkelő **vadászkedvelők** és hivatásos **vadaszreferenciával,** ugyszintén **árjegyzékkel** készséggel szolgálok.

Cs. és kir. állami áruda által osztrák-magyar füstnélküli I. számu vadászati és tárcsa-lőporral töltött töltények, továbbá szállitok minden fajta **kész vadásztöltényeket** mindenkor pontosan és frissen töltve minden kaliberühöz a legolcsóbb áron.

Vadászati, utazási és sportkülönlegesség! Saját lövölde!

A pozsonyi II ik mezőgazdasági országos kiállitás alkalmával **vadaszfegyvereim** es vadászeszközök az egyedüli aranyérmet nyertek.

Minden vevő jogositva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant emlitett intézetben (Wien IX.) dijmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie CAMIS es STOCK Barcolában Triest mellett ajánlja belföldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész-egyesület kisérleti állomása ellenőrzése alatt áll. — 1/1 palaczk 5 korona, 1/2 palaczk 2·50 korona.

KAPHATÓ: *Janoshidán*: Singer Sándor-nál, helybeni eladás a vidék részére Sattler Józsefnél *N.-Kanissán*. Kis-Czell es vidéke részére egyedüli elárusitó Nagy Gyula füszerkereskedő *Kis-Czellben*.

Minden vevő jogositva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant emlitett intézetben (Wien IX.) dijmentesen megvizsgáltatni

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1903.